

SAKMAI BESZÁMOLÓ (az előkészítő munka nélkül) – jún.1-4.

Iskolánk több éve ápolja a barátságot erdélyi testvériskolájával, a tőlünk több mint 800 kilométerre lévő gyergyóditrói Siklódi Lőrinc Általános Iskolával. Hetedikes tanulóink minden évben találkozhatnak hasonló korú határon túl élő kortársaikkal, s együtt tölthetnek néhány órát a közös sport, közös játék jegyében. Idei utazásunk során a gyerekek nem közös szálláson, hanem a kis gyergyói település általános iskolájának vendégeiként az ottani hetedikeseknél, hatodikosoknál és ötödikeknél laktak. S bár a közös játék, a sport is segíti az új kapcsolatok kialakulását, ennek elmélyítése, személyes ismeretsséggé, esetleg barátsággá válása igazán csak ebben a formában lehetséges. Szerencsére a ditrói iskola állt a feladat elébe és tartalmas programokkal töltötte meg tanulóink számára az ott töltött másfél napot. A programok a mi pályázatunkban szerepeltek, a mi vállalásaink voltak, ők pedig maradéktalanul teljesítették a kéréseinket, ezek szerint alakították, alakítottuk a három nap menetét.

2026. június 1. hétfő - találkozás

A fogadtatás is fantasztikus volt, nagy izgalommal várt bennünket a ditrói gyerekcsoport! A Művelődési Ház udvarán tolongott sok – sok szülő, tanár, gyerek. Nagyszerű érzés volt látni, ahogy az ismerősök – az online kapcsolatfelvétel már egy héttel az utazás előtt elindult - egymást átölelve üdvözölték egymást, az újak pedig percek alatt megtalálták házigazdájukat.

2026. június 2. kedd – délután program:

A dózsás csoport délelőtti közös kiránduláson vett részt a Gyilkos – tónál, illetve a Békás - szorosban. Délután a ditrói gyerekekkel együtt látogattuk meg az ötezer főt befogadni képes Jézus Szent Szíve Székesegyházat, ami Gyergyóditró egyik nevezetessége. Már várt minket Bakos Ferenc kántor, akivel egészen különleges helyre, az orgona közvetlen közelébe is felmehettünk. Feri bácsi mestere a hangszerének, sokat tud róla, fantasztikusan orgonál, a hetedikes kiválóan zongorázó Zsargó Somát rögtön a szárnyai alá vette. Soma a délután további részét nála töltötte a templomban. Ott fent az orgona mellett együtt – ditrói és dózsás közösen – tiszteletünk, s összetartozásunk jeleként énekeltük el először a székely, majd a magyar himnusz. A templomot ezúttal a ditrói nyolcadikosok mutatták be nekünk, mesélve kicsit a történetéről, s kórusuk rögtönzött is egy kis műsort számunkra.

A délután hátralévő részét közös sportolással töltötték a gyerekek az iskola sportcsarnokában. A vegyesen felálló csapatok sorversenyben mérték össze tudásukat, melyben változatosabbnál változatosabb feladatokat kellett megoldani a gyerekeknek. Volt hangos kiabálás, buzdítás! S bár nem terveztük, - a gyerekek (ditrói, dózsás, fiú, lány egyaránt) nagyon szerettek volna focizni. A jelenlévő tesitanárok rövid tanácskozás után alakítottak két vegyes csapatot, s így egy jóhangulatú focimeccsel ért véget a délután.

2026. június 3. szerda – egész napos ditrói program:

Dr. Szabó Szabolcs ditrói állatorvos szervezte szekerezéssel indult a nap. A három lovasszekér különböző programokra vitte a gyerekeket, akiknek már a szekerekre való felkapaszkodás is élmény volt. A falun való többszöri „végigdöcögés” is hozzájárult ahhoz, hogy a dózsások a harmadik nap végére remekül tájékozódtak Ditrón, ismerték a legfontosabb helyeket, utcákat, vendéglátóik és azok barátainak, családjainak házát.

Az egyik helyszínen Puskás Sándor kovácsmester bemutatóját láthattuk, aki egy levélforma elkészítésének folyamatát mutatta meg. A gyerekek közül, aki akarta, maga is részese lehetett egy-egy rövid munkafolyamat erejéig ennek a kissé sem veszélytelen tevékenységnek. A munka produktumát meg is kaptuk, az elkészült levél az ének terem falán őrzi majd a ditrói kovácsműhelyben tett látogatásunk emlékét.

Egy másik helyszínen Mezei Tamás fazekasmester várta a gyerekeket. Munkáinak rövid bemutatása után minden tanuló kapott egy darab agyagot, s a saját kezével ismerhette meg az anyag milyenségét, a formázás fortélyait, nehézségeit, a fazekas által használt szerszámokat, eszközöket. A munka során egy tál formát készítettek a gyerekek, majd az előre elkészített, vékonyra nyújtott agyagcsíkok segítségével díszíthették saját elkészült tálaikat. A formáknak, díszeknek csak a fantázia szabott határt, néhány egészen lenyűgöző alkotás is született, melyek közül többen is szerencsésen eljutottak Veszprémbe.

Szekerezésünk egyik megállója a Gyergyóditró központjában található Erdő Háza Tematikai Központ volt. Ennek igazi különlegességét az a kiépített dioráma adja, amely által élethűen kerül bemutatásra a térség őshonos állatvilága, valamint azok élethelye, életkörülménye. Kiállítótermeiben a térségben fellelhető fafajták és gyógynövények jelentős része valamint a Gyergyói masszívum fontosabb kőzetei láthatók, tanulmányozhatóak. Ezen kívül a medence természeti – földrajzi viszonyairól kaphattunk kimerítő és hasznos tájékoztatást a szakvezetőtől.

A közösen (ekkor már itt voltak az aznap tanítási órákon részt vevő ditrói gyerekek is) elfogyasztott ebéd után, melyre vendéglátóink hívtak meg bennünket, az Összetartozás – napi műsorra került sor. Ez szintén a mi kérésünk volt, hogy ezen a napon, a trianoni békediktátum aláírásának napján, június 4-én közös műsort szervezhessünk. Iskolánk táncosainak fantasztikus koreográfiája mellett, a Siklódi Lőrinc Iskola irodalmi színpadának színvonalas műsorát láthattuk. A végén a két iskola közös kórusa az „Összetartozunk” című dalt énekelte el – megható volt! A D&D-dal ritmusára fergeteges bulit csapott a színpadon a dózsás-ditrói gyerekközösség. A találkozás legfelemelőbb pillanata volt ez a pár perc, amit az összes fogadó – fogadott gyerek egyforma pólóban együtt töltött a világot jelentő deszkákon.

Az ajándékok átadása után közös fénykép készült a kapcsolatban részt vevő nyolcvan veszprémi, illetve ditrói tanuló részvételével. A hatalmas csoport látványa szívmelengetően jó érzés volt, különösen, hogy mindannyian az általunk ajándékba vitt D+D 2026. – os pólót

viseltük. Ismét megtapasztalhattuk az összetartozás élményét, s megvalósulhatott nem titkolt célunk: a közös pólónk szimbolizálta, s tudatosította gyermekben, felnőttben egyaránt a határon innen és túl élő magyarok összetartozásának fontosságát.

Idei utazásunk igazi értéke a ditrói iskola tanulóinak családjainál eltöltött három nap volt. A Ditróban töltött napok során a dózsás hetedikesei közelebbről is megismerhették a határon túl élő magyar kortársaik hétköznapijait, részesei lehettek mindennapjaiknak és a közös programok alkalmat teremtettek az egymással való ismerkedésre.

Igazi személyes kapcsolatok alakultak ki a gyerekek között, s a kötelező programoktól független, tanári felügyelettől mentes mindennapi ditrói élet részesei lehettek. Mindeközben természetes módon fejlődtek szociális kompetenciáik, készségeik. Nyitottá, az újra fogékonyabbá, közvetlenebbé, s nem utolsó sorban önálóbbá váltak. Nem tehettek mást, el kellett fogadni a mást, kipróbálni az újat, így elfogadást, alkalmazkodást, türelmet és odafigyelést tanulhattak. Megismerhették a magyar nyelv egy gyönyörűen beszélt változatát, s megérthették az itt élők egyik legfontosabb, de nehéz feladatát: anyanyelvük őrzését.

Az együtt töltött napok során vendéglátóink – szülők, pedagógusok és gyerekek – mindvégig nagy szeretettel és odafigyeléssel vettek körül bennünket, amiért nem győztünk eléggé hálásak lenni, s amit reméljük viszonzozhatunk is majd. Talán nem is kell sokat várni az újbóli találkozásra, hiszen erdélyi barátaink reményeink szerint már az ősszel ellátogatnak hozzánk.

A most született barátságok, ismeretségek, s a gyerekek közötti folyamatos kapcsolattartás jelentik a Határtalanul-program igazi lényegét.